

ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ

Praha 7. ledna 2013
Čj.: 2012/D83730/11/ÚPV

Zn. sp.: O - 492193

Z pověření předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) odpovídám na Vaši stížnost ze dne 17. prosince 2012. Předmětem stížnosti je nesouhlas s vyřízením připomínek ke shora uvedené přihlášce ochranné známky.

Ze spisu přihlášky ochranné známky vyplývá, že dne 30. 5. 2012 jste podal připomínky k zápisné způsobilosti zveřejněného označení „ČESKÉ SDRUŽENÍ PRO ZNAČKOVÉ VÝROBKY“, a to s odvoláním na ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. ve spojení s § 1 a § 4 písm. g), i), k) a l) téhož zákona. Připomínky byly odůvodněny mj. tím, že předmětné označení je schopné klamat spotřebitele ve smyslu ustanovení § 4 písm. g) citovaného zákona, neboť svým obrazovým prvkem – českým heraldickým lvem – navozuje dojem souvislosti vlastníka se státem a státní autoritou. Zápis přihlašovaného označení je dle Vašeho mínění zapovězen rovněž přímo Pařížskou unijní úmluvou, která zavazuje Českou republiku, aby odmítla zápis znaku státní svrchovanosti, jakož i jeho napodobení z heraldického hlediska. Stejně tak se jedná o znak vysoké symbolické hodnoty, u něhož nelze poskytnout ochranu pro soukromé subjekty.

Dne 6. 12. 2012 Úřad vydal sdělení o výsledku posouzení předmětných připomínek, jež shledal neopodstatněnými zejména z následujících důvodů.

Primárním smyslem článku 6ter Pařížské úmluvy je závazek unijních zemí zabránit užívání, resp. zápisu ochranných známek, které by obsahovaly symboly státní svrchovanosti jiné unijní země, tedy ochrana označení jiných unijních zemí u nás. Tento závěr plyne z ustanovení článku 2 Pařížské úmluvy, kde je mimo jiné uvedeno, že příslušníci každé unijní země požívají, pokud jde o ochranu

průmyslového vlastnictví, ve všech ostatních unijních zemích týchž výhod, které příslušné státy poskytují nebo poskytnou příslušníkům vlastního státu. S ohledem na to, že jste poukazoval na přítomnost českého heraldického lva, dospěl Úřad k závěru, že na záповěď zápisu přihlašovaného označení se dikce ustanovení § 4 písm. i) citovaného zákona nevztahuje. Zákonná výluka by mohla nastat, pokud by přihlašované označení naplňovalo skutkovou podstatu zakotvenou v ustanovení § 4 písm. l) citovaného zákona, tj. pokud by se užívání označení, jež je předmětem přihlášky, přičilo ustanovení jiného právního předpisu (zákon č. 3/1993 Sb., o státních symbolech České republiky, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky, ve znění pozdějších předpisů). Úřad konstatoval, že obrazový prvek lva v napadeném označení je sice inspirován českým heraldickým lvem, který je součástí státních znaků České republiky, nejedná se však o vyobrazení shodné a jeho užití tudíž nepodléhá souhlasu příslušného orgánu. Obrazový prvek pak obsahuje dostatečně odlišné elementy v porovnání se státním znakem České republiky, aby na straně veřejnosti vzbuzoval dojem, že přihlašované označení je nějak spojeno s garancí státní svrchovanosti, k čemuž přispívají i slovní prvky obsažené v tomto označení. Z obdobných důvodů nebyla shledána kolize napadeného označení, ani pokud jde o ustanovení § 4 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb.

V podání označeném jako stížnost a opakování připomínek doručeném Úřadu dne 17. 12. 2012 vyjadřujete nesouhlas se shora uvedenými závěry Úřadu. Vycházíte z toho, že PUÚ je právním předpisem platným v ČR, který nelze vytěsnit zákonem o státních symbolech, přičemž záповěď musí být stejná jak pro cizince, tak pro tuzemce. Dále pak zpochybňujete tvrzení o existenci několika set ochranných známek obsahujících napodobeniny českého heraldického lva a konstatujete, že Úřad jen opakuje svá tvrzení, která však nejsou řádně zdůvodněna, logicky a relevantně vysvětlena. Jde tak podle Vašich slov nejspíše jen o subjektivní názor zpracovatele připomínek. Konečně pak vytýkáte Úřadu, že se nezabýval rozsudky, na které jste v připomínce upozornil.

K výše uvedenému je třeba předně uvést, že opodstatněnost připomínek k zápisu přihlášek ochranných známek po jejich zveřejnění ve Věstníku Úřadu posuzují referenti Samostatného oddělení sporných řízení. Pokud jde o připomínky

opírající se o existenci českého heraldického lva, Úřad obdržel v průběhu uplynulých dvou let z Vaší strany již několik podání. Těmito připomínkami se zabývalo několik referentů oddělení, včetně vedoucí oddělení. Posouzení připomínek tak nelze považovat za čistě subjektivní názor příslušného referenta.

K věcné stránce připomínek je třeba říci, že Úřad neuplatňuje odlišný přístup, pokud jde o tuzemského přihlašovatele a přihlašovatele ze zahraničí. Ve sdělení Úřadu k připomínkám bylo pouze konstatováno, že pro ČR, jako členskou zemi PUÚ, plynou z PUÚ, konkrétně z jejího článku 6 ter, závazky zejména vůči ostatním členským státům PUÚ.

K Vaším pochybnostem ohledně počtu národních ochranných známek s různým vyobrazením lva heraldického, resp. jej připomínajícího, musím konstatovat, že v sekci 3.2.1 Vídeňského třídění obrazových prvků je zařazeno více než 300 platných národních ochranných známek s různým vyobrazením napodobenin heraldického lva.

Důvody, proč nejsou zápisné překážky dány, byly ve sdělení Úřadu ze dne 6. 12. 2012 uvedeny. Úřad se řádně vypořádal se všemi argumenty podatele připomínek a vyjádřil se ke všem uplatňovaným zápisným výlukám dle jednotlivých skutkových podstat. Připomínka opírající se o klamavost přihlašovaného označení spočívá v tvrzení, že přihlašované označení je schopné vytvářet klamnou představu o kvalitách přihlašovatele a jeho spojitosti se státní autoritou. Vámi zmíněné soudní rozsudky (ačkoli jako takové ve sdělení Úřadu explicitně nekomentované) se takovou problematikou jednak nezabývaly, ani nejsou s Úřadem vyslovenými závěry pro odmítnutí klamavého charakteru napadeného označení v rozporu.

V dané věci, jakož i v dřívějších řízeních, na které rovněž upozorňujete, tak Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem č. 441/2003 Sb. S obsahem připomínek seznámil přihlašovatele, řádně se věnoval posouzení všech argumentů jejich podatele a o výsledku posouzení vyrozuměl jak přihlašovatele, tak podatele připomínek. Postup Úřadu, jakožto správního orgánu, tudíž nebyl v rozporu se zákonem o ochranných známkách ani s obecnými principy zakotvenými ve správním řádu.

Závěrem je třeba uvést, že přihlašovatel napadeného označení zn. sp. O-492193, České sdružení pro značkové výrobky, byl vlastníkem ochranné známky č. 197479, s právem přednosti ze dne 19. 12. 1994, kterou tvořilo označení zcela shodné s označením napadeným. Předmětná ochranná známka zanikla dne 19. 12. 2004 z důvodu jejího neobnovení. V rámci řízení o přihlášce ochranné známky č. 197479 Úřad obdržel stanovisko Ministerstva vnitra ČR ze dne 30. 12. 1994 (viz příloha), ve kterém bylo uvedeno, že přihlašované označení není totožné ani zaměnitelné s dvouocasým lvem ve skoku na velkém nebo malém státním znaku České republiky, není tudíž znakem státní svrchovanosti České republiky a ani jeho napodobením.

[REDACTED]

19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994

19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994

19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994
19. 12. 1994